
వ్యాసభాగవతే పృథూపాఖ్యానే

“తత్త్వమసి”

Table of Contents

షోడశోఽధ్యాయః.....	2
వింశోఽధ్యాయః.....	4
ద్వావింశోఽధ్యాయః.....	6
త్రయోవింశోఽధ్యాయః	10

షోడశోఽధ్యాయః

మునయ ఊచుః ।

నాలం వయం తే మహిమానువర్ణనే

యో దేవవర్యోఽవతతార మాయయా ।

వేనాంగజాతస్య చ పౌరుషాణి తే

వాచస్పతీనామపి బభ్రముర్ధియః ॥ 2॥

ఏష ధర్మభృతాం శ్రేష్ఠో లోకం ధర్మేఽనువర్తయన్ ।

గోష్ఠా చ ధర్మసేతూనాం శాస్తా తత్పరిపన్థినామ్ ॥ 4॥

ఏష వై లోకపాలానాం బిభర్త్యేకస్తనౌ తనూః ।

కాలే కాలే యథా భాగం లోకయోరుభయోర్హితమ్ ॥ 5॥

వసు కాల ఉపాదత్తే కాలే చాయం విముఞ్చతి ।

సమః సర్వేషు భూతేషు ప్రతపన్సూర్యవద్విభుః ॥ 6॥

తితిక్షత్యక్రమం వైన్య ఉపర్యాక్రమతామపి ।

భూతానాం కరుణః శశ్వదార్తానాం క్షితివృత్తిమాన్ ॥ 7॥

దేవేఽవర్షత్యసౌ దేవో నరదేవవపుర్హరిః ।

కృచ్ఛప్రాణాః ప్రజా హ్యేష రక్షిష్యత్యఞ్జసేన్ద్రవత్ ॥ 8॥

ఆప్యాయయత్యసౌ లోకం వదనామృతమూర్తినా ।

సానురాగావలోకేన విశదస్మితచారుణా ॥ 9॥

అవ్యక్తవర్తైష నిగూఢకార్యో

గమ్భీరవేదా ఉపగుప్తవిత్తః ।

అనంతమాహాత్యగుణైకధామా

పృథుః ప్రచేతా ఇవ సంవృతాత్మా ॥ 10॥

దురాసదో దుర్విషహ ఆసన్నోఽపి విదూరవత్ ।

నైవాభిభవితుం శక్యో వేనారణ్యుత్థితోఽనలః ॥ 11॥

అన్తర్బహిశ్చ భూతానాం పశ్యన్కర్మాణి చారణైః ।

ఉదాసీన ఇవాద్యక్షో వాయురాత్మేవ దేహినామ్ ॥ 12॥

నాదణ్డ్యం దణ్డయత్యేష సుతమాత్మద్విషామపి ।

దణ్డయత్యాత్మజమపి దణ్డ్యం ధర్మపథే స్థితః ॥ 13॥

అస్యాప్రతిహతం చక్రం పృథోరామానసాచలాత్ ।

వర్తతే భగవానర్కో యావత్తపతి గోగణైః ॥ 14॥

రజ్జాయిష్యతి యల్లోకమయమాత్మవిచేష్టితైః ।

అథాముమాహూ రాజానం మనోరజ్జానకైః ప్రజాః ॥ 15॥

దృఢవ్రతః సత్యసన్ధో బ్రహ్మణ్యో వృద్ధసేవకః ।

శరణ్యః సర్వభూతానాం మానదో దీనవత్సలః ॥ 16॥

దేహినామాత్మవత్ప్రేష్యః సుహృదాం నన్దివర్ధనః ।

ముక్తసంగప్రసంగోఽయం దణ్డపాణిరసాధుషు ॥ 18॥

అయం తు సాక్షాద్భగవాన్స్త్యధీశః
కూటస్థ ఆత్మా కలయావతీర్ణః ।
యస్మిన్నవిద్యారచితం నిరర్థకం
పశ్యన్తి నానాత్వమపి ప్రతీతమ్ ॥ 19॥

అయం భువో మణ్డలమోదయాద్రే
రోష్ఠైకవీరో నరదేవనాథః ।
ఆస్థాయ జైత్రం రథమాత్తచాపః
పర్యస్యతే దక్షిణతో యథార్కః ॥ 20॥

ఏషోఽశ్వమేధాఞ్శతమాజహార
సరస్వతీ ప్రాదురభావి యత్ర ।
అహార్షద్యస్య హయం పురన్దరః
శతక్రతుశ్చరమే వర్తమానే ॥ 24॥

ఏష స్వసద్యోపవనే సమేత్య
సనత్కుమారం భగవన్తమేకమ్ ।
ఆరాధ్య భక్త్యాభతామలం త
జ్ఞానం యతో బ్రహ్మ పరం విదన్తి ॥ 25॥

వింశోఽధ్యాయః

శ్రీభగవానువాచ ।

సుధియః సాధవో లోకే నరదేవ నరోత్తమాః ।

నాభిద్రుహ్యన్తి భూతేభ్యో యర్హి నాత్మా కలేవరమ్ ॥ 3॥

పురుషో యది ముహ్యన్తి త్వాదృశా దేవమాయయా ।

శ్రమ ఏవ పరం జాతో దీర్ఘయా వృద్ధసేవయా ॥ 4॥

అతః కాయమిమం విద్వానవిద్యాకామకర్మభిః ।

ఆరబ్ధ ఇతి నైవాస్మిన్నతిబుద్ధోఽనుషజ్జతే ॥ 5॥

అసంసక్తః శరీరేఽస్మిన్నమునోత్పాదితే గృహే ।

అపత్యే ద్రవిణే వాపి కః కుర్యాన్మమతాం బుధః ॥ 6॥

ఏకః శుద్ధః స్వయంజ్యోతిర్నిర్గుణోఽసౌ గుణాశ్రయః ।

సర్వగోఽనావృతః సాక్షీ నిరాత్మాఽఽత్మాఽఽత్మనః పరః ॥ 7॥

య ఏవం సంతమాత్మానమాత్మస్థం వేద పూరుషః ।

నాజ్యతే ప్రకృతిస్థోఽపి తద్గుణైః స మయి స్థితః ॥ 8॥

యః స్వధర్మేణ మాం నిత్యం నిరాశీః శ్రద్ధయాన్వితః ।

భజతే శనకైస్తస్య మనో రాజస్ప్రసీదతి ॥ 9॥

పరిత్యక్తగుణః సమ్యగ్దర్శనో విశదాశయః ।

శాన్తిం మే సమవస్థానం బ్రహ్మకైవల్యమశ్నుతే ॥ 10॥

ఉదాసీనమివాధ్యక్షం ద్రవ్యజ్ఞానక్రియాత్మనామ్ ।

కూటస్థమిమమాత్మానం యో వేదాప్నోతి శోభనమ్ ॥ 11॥

భిన్నస్య లింగస్య గుణప్రవాహో

ద్రవ్యక్రియాకారకచేతనాఽఽత్మనః ।
దృష్టాసు సంపత్సు విపత్సు సూరయో
న విక్రియంతే మయి బద్ధసౌహృదాః ॥ 12॥
సమః సమానోత్తమమధ్యమాధమః
సుఖే చ దుఃఖే చ జితేన్ద్రియాశయః ।
మయోపక్లప్తాఖిలలోకసంయుతో
విధత్స్వ వీరాఖిలలోకరక్షణమ్ ॥ 13॥

ద్వావింశోఽధ్యాయః

సనత్కుమార ఉవాచ ।
అస్త్యేవ రాజన్భవతో మధుద్విషః
పాదారవిన్దస్య గుణానువాదనే ।
రతిర్దురాపా విధునోతి నైష్ఠికీ
కామం కషాయం మలమస్తరాత్మనః ॥ 20॥
శాస్త్రేష్వియానేవ సునిశ్చితో నృణాం
క్షేమస్య సద్ర్యగ్విమృశేషు హేతుః ।
అసంగ ఆత్మవ్యతిరిక్త ఆత్మని
దృఢా రతిర్భూహ్మణి నిర్గుణే చ యా ॥ 21॥
సా శ్రద్ధయా భగవద్ధర్మచర్యయా

జిజ్ఞాసయాఽఽధ్యాత్మికయోగనిష్ఠయా ।

యోగేశ్వరోపాసనయా చ నిత్యం

పుణ్యశ్రవః కథయా పుణ్యయా చ ॥ 22॥

అర్థేన్ద్రియారామసగోష్ఠ్యతృష్ణయా

తత్సమ్మతానామపరిగ్రహేణ చ ।

వివిక్తరుచ్యా పరితోష ఆత్మ

న్వినా హరేర్గుణపీయూషపానాత్ ॥ 23॥

అహింసయా పారమహంస్యచర్యయా

సృత్యా ముకున్దాచరితాగ్ర్యసీధునా ।

యమైరకామైర్నియమైశ్చాప్యనిస్థయా

నిరీహయా ద్వన్ద్వతితిక్షయా చ ॥ 24॥

హరేర్ముహుస్తత్పరకర్ణపూర

గుణాభిధానేన విజృంభమాణయా ।

భక్త్యా హ్యసంగః సదసత్యనాత్మని

స్యాన్నిర్గుణే బ్రహ్మణి చాఞ్జసా రతిః ॥ 25॥

యదా రతిర్భ్రహ్మణి నైషికి పుమా

నాచార్యవాన్జ్ఞానవిరాగరంహసా ।

దహత్యవీర్యం హృదయం జీవకోశం

పఞ్చాత్మకం యోనిమివోత్థితోఽగ్నిః ॥ 26॥

దగ్ధాశయో ముక్తసమస్తతద్గుణో
నైవాత్మనో బహిరస్తర్విచక్షే ।
పరాత్మనోర్యద్యవధానం పురస్తాత్
స్వప్నే యథా పురుషస్తద్వినాశే ॥ 27॥

ఆత్మానమిన్ద్రియార్థం చ పరం యదుభయోరపి ।
సత్యాశయ ఉపాధౌ వై పుమాన్పశ్యతి నాన్యదా ॥ 28॥

నిమిత్తే సతి సర్వత్ర జలాదావపి పూరుషః ।
ఆత్మనశ్చ పరస్యాపి భిదాం పశ్యతి నాన్యదా ॥ 29॥

ఇన్ద్రియైర్విషయాకృష్టైరాక్షిప్తం ధ్యాయతాం మనః ।
చేతనాం హరతే బుద్ధేః స్తమ్భస్తోయమివ హ్రదాత్ ॥ 30॥

భ్రశ్యత్యనుస్మృతిశ్చిత్తం జ్ఞానభ్రంశః స్మృతిక్షయే ।
తద్రోధం కవయః ప్రాహురాత్మాపహ్నావమాత్మనః ॥ 31॥

నాతః పరతరో లోకే పుంసః స్వార్థవ్యతిక్రమః ।
యదధ్యన్యస్య ప్రేయస్త్యమాత్మనః స్వవ్యతిక్రమాత్ ॥ 32॥

అర్థేన్ద్రియార్థాభిధ్యానం సర్వార్థాపహ్నావో నృణామ్ ।
భ్రంశితో జ్ఞానవిజ్ఞానాద్యేనావిశతి ముఖ్యతామ్ ॥ 33॥

న కుర్యాత్కర్త్తచిత్సంగం తమస్తీవ్రం తితీరిషుః ।
ధర్మార్థకామమోక్షాణాం యదత్యంతవిఘాతకమ్ ॥ 34॥

తత్రాపి మోక్ష ఏవార్థ ఆత్యంతికతయేష్యతే ।

త్రైవర్గ్యోఽర్థో యతో నిత్యం కృతాంతభయసంయుతః ॥ 35॥

పరేఽవరే చ యే భావా గుణవ్యతికరాదను ।

న తేషాం విద్యతే క్షేమమీశవిధ్వంసితాశిషామ్ ॥ 36॥

తత్త్వం నరేంద్ర జగతామథ తస్థషాం చ

దేహేంద్రియాసుధిషణాత్మభిరావృతానామ్ ।

యః క్షేత్రవిత్తపతయా హృది విశ్వగావిః

ప్రత్యక్షకాన్తి భగవాంస్తమవేహి సోఽస్మి ॥ 37॥

యస్మిన్నిదం సదసదాత్మతయా విభాతి

మాయా వివేకవిధుతి స్రజి వాహిబుద్ధిః ।

తం నిత్యముక్తపరిశుద్ధవిశుద్ధతత్త్వం

ప్రత్యూఢకర్మకలిలప్రకృతిం ప్రపద్యే ॥ 38॥

యత్పాదపఙ్కజపలాశవిలాసభక్త్యా

కర్మాశయం గ్రథితముద్రధయన్తి సంతః ।

తద్వన్న రిక్తమతయో యతయోఽపి రుద్ధ

స్రోతోగణాంతమరణం భజ వాసుదేవమ్ ॥ 39॥

కృచ్ఛో మహానిహ భవార్ణవమప్లవేశాం

షడ్వర్గనక్రమసుఖేన తిత్తీర్షన్తి ।

తత్త్వం హరేర్భగవతో భజనీయమజ్ఞిం

కృత్వోడుపం వ్యసనముత్తర దుస్తరార్ణమ్ || 40||

త్రయోవింశోఽధ్యాయః

మైత్రేయ ఉవాచ

దృష్ట్వాఽఽత్మానం ప్రవయసమేకదా వైన్య ఆత్మవాన్ ।

ఆత్మనా వర్ధితాశేషస్వానుసర్గః ప్రజాపతిః || 1||

జగతస్తస్థుషశ్చాపి వృత్తిదో ధర్మభృతృతామ్ ।

నిష్పాదితేశ్వరాదేశో యదర్థమిహ జజ్ఞివాన్ || 2||

ఆత్మజేష్వాత్మజాం న్యన్య విరహోద్రుదతీమివ ।

ప్రజాసు విమనఃస్వేకః సదారోఽగాత్తపోవనమ్ || 3||

తత్రాప్యదాభ్యనియమో వైఖానససుసమ్మతే ।

ఆరబ్ధ ఉగ్రతపసి యథా స్వవిజయే పురా || 4||

కన్దమూలఫలాహారః శుష్కపర్ణాశనః క్వచిత్ ।

అబ్ధిక్షః కతిచిత్పక్షాన్వాయుభక్షస్తతః పరమ్ || 5||

గ్రీష్మే పఞ్చతపా వీరో వర్షాస్వాసారషాణ్మునిః ।

ఆకణ్ఠమగ్నః శిశిరే ఉదకే స్థణ్డిలేశయః || 6||

తితిక్షుర్యతవాగ్దాన్త ఊర్ధ్వరేతా జితానిలః ।

ఆరిరాధయిషుః కృష్ణమచరత్తప ఉత్తమమ్ || 7||

తేన క్రమానుసిద్ధేన ధ్వస్తకర్మమలాశయః ।

ప్రాణాయామైః సన్నిరుద్ధషడ్వర్గశ్చిన్నబన్ధనః ॥ 8॥

సనత్కుమారో భగవాన్ యదాహాధ్యాత్మికం పరమ్ ।

యోగం తేనైవ పురుషమభజత్పురుషర్షభః ॥ 9॥

భగవద్ధర్మిణః సాధోః శ్రద్ధయా యతతః సదా ।

భక్తిర్భగవతి బ్రహ్మణ్యనన్యవిషయాభవత్ ॥ 10॥

తస్యానయా భగవతః పరికర్మశుద్ధ

సత్త్వాత్మనస్తదనుసంస్మరణానుపూర్త్యా ।

జ్ఞానం విరక్తిమదభూన్నిశితేన యేన

చిచ్ఛేద సంశయపదం నిజజీవకోశమ్ ॥ 11॥

భిన్నాన్యధీరధిగతాత్మగతిర్నిరీహ

స్తత్తత్వజేఽచ్ఛినదిదం వయునేన యేన ॥ 12॥

ఏవం స వీరప్రవరః సంయోజ్యాత్మానమాత్మని ।

బ్రహ్మభూతో దృఢం కాలే తత్యాజ స్వం కలేవరమ్ ॥ 13॥
